1 Νοεμβρίου 2016

Ενας παληάνθρωπος... γίνεται Άγιος...

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή

Ενας παληάνθρωπος...γίνεται Άγιος...Το βίωμα της Θεολογίας είναι η Νοερά Προσευχή και η Θέωση...οχι η ηθική...Η άσκηση είναι θεραπευτική...Η ηθική δεν...βοηθά σε τίποτα...Χώρια Που Οδηγεί Σε Κόλαση...Σήμερα βλέπουμε οτι έχει χαθεί η ασκητική ζωή...όλοι αναζητούν την ευδαιμονία...Άνθρωποι με καλή πρόθεση...αντι να πηγαίνουν στα Μοναστήρια... πηγαίνουν στις...Οργανώσεις...Οταν υπάρχει λάθος Θεολογία...τότε ο Χριστιανισμός γίνεται...Δράσις...Αυτή η διδασκαλία περί ευδαιμονίας είναι...πνευματικός καπιταλισμός...γιατί επιδιώκεται κέρδος...ικανοποιήση επιθυμιών...είτε εδώ και τώρα...είτε στη μέλλουσα ζωή.

Ο Αυγουστίνος κι ο Αριστοτέλης, αποτελουν τα θεμέλια αυτού του πνευματικού καπιταλισμού.Και για να μην ξεχνιόμαστε...

Τα Δόγματα δεν είναι μια μόνιμη κατάσταση...είναι φάρμακα που όμως καταργούνται οταν θεραπευθή ο άνθρωπος...Κανείς δεν αντιλέγει στο γεγονός οτι ο Θεός είναι μυστήριο...Πώς τώρα ξεχωρίζουμε το μυστήριο απ’ το Δόγμα...Άλλο το δόγμα άλλο το μυστήριο...Άλλο τί διατυπώνει ένας Θεόπτης Αγιος...Άλλο Η

Εμπειρία Της Πραγματικότητος Που Έχει...Έτσι μιλάμε για το Δόγμα περί του Μυστηρίου της Αγίας Τριαδος...κι όχι για το Μυστήριο της Αγίας Τριάδος...Δόγμα της Αγίας Τριάδος είναι...Οι Θεοφάνειες...Δεν είναι ούτε οι τρείς υποστάσεις...ούτε η μία ουσία...ούτε το ομοούσιο...Ολα αυτά είναι νοηματικά κριτήρια κατά των αιρέσεων...κατά των αιρετικών...

Το δόγμα και η Θεολογία είναι...φάρμακα...Όταν είμαστε υγιείς δεν παίρνουμε φάρμακα...μόνον όταν είμαστε άρρωστοι..Κι είμαστε άρρωστοι διότι δεν έχουμε αγάπη...κι αυτό που νομίζουμε οτι έχουμε, δεν είναι αγάπη...είναι κατι σαν αγάπη... Είναι κάτι σαν τα τεχνητά γλυκαντικά...είναι γλυκά...είναι σαν την ζάχαρη...δεν είναι ζάχαρη...(εννοειται η ζαχαρη σαν μέτρο συγκρισης κι όχι σαν ...ουσία, γιατί κι αυτή είναι δηλητήριο άλλου είδους..) Κάπως έτσι είναι κι η αγάπη που νομίζουμε οτι έχουμε...όταν, λειώνουμε δίπλα στον όποιον άρρωστο, (μας) προσφέροντας του χείρα βοηθείας, πιστεύοντας οτι κάνουμε το καλό, αλλά που ουσιαστικά καταθέτουμε στον προσωπικό μας λογαριασμό...καλών πράξεων... Μην ξεχνάμε οτι ο Θεός δεν...ανακαλύπτεται απο κάποιον έξυπνο ή έστω επίμονο και ακούραστο νού...Ο Θεός αποκαλύπτεται ο Ίδιος στην καρδιά μας...Οι σοφοί δεν μπορούν να γνωρίσουν τον Θεό ...γι' αυτό άλλωστε σαρκάζουν για την ανυπαρξία του... Ο Θεός αποκαλύπτεται στους...ταπεινούς τη καρδία...

Η Πατερική Παράδοση είναι Εμπειρική...δεν είναι στοχαστική...ουτε συναισθηματική...Ο Προσευχόμενος αποκτά εμπειρία του Θεού...Το θεμέλιο της Ορθοδοξίας είναι η εμπειρία της Αποκαλύψεως...οχι ο στοχασμός...Απ' την εμπειρία προέρχεται η καταφατική κι αποφατική θεολογία..Ετσι για να θεολογήσει κανείς πρέπει να έχει εμπειρία....οχι απλά δυνατή σκέψη...θα περάσει απ την κάθαρση στον φωτισμό και τότε είναι θεολόγος...Οι Πατέρες της Εκκλησίας μας έχουν σαν βάση την εμπειρία κι οχι την φιλοσοφία...Είπαμε χωρίς εμπειρία δεν μπορεί κανείς να γίνει χειρουργός...γίνεται χειρούργος, (όπως λέμε κακούργος...) Αν θέλει κάποιος να γίνει αστρονόμος...θα πάει να βρη τους αστρονόμους...Αυτή η εμπειρία διδάσκεται απο τους έμπειρους...είτε χειρουργούς είτε αστρονόμους...Η Πραγματική θεολογία, η θεραπευτική,αυτή που δίνει στη κοινωνία υγιείς, σωστούς ανθρώπους ...είναι η εμπειρική...

Ολα τα αλλα είναι απλά όμορφα λόγια...Χαίρετε.

Πηγη: ¨Εμπειρικη Δογματικη¨, Μητροπολιτου Ναυπακτου. (ihthielaio.wordpress.com)